

Nr 105.

Av friherre **Fleming**, med förslag till ändrad lydelse av vissa paragrafer i förordningen angående tillverkning och beskattning av maltdrycker m. m.

Uti det förslag till ordnande av handeln med alkoholhaltiga drycker, som framlagts med Kungl. Maj:ts proposition, nr 242, hava alkoholhaltiga maltdrycker uppdelats i tre olika klasser, benämnda svagdricka, lagrat dricka och öl. Med *svagdricka* förstås »varje maltdryck, som ej innehåller mer än två och en fjärdedels volymprocent alkohol och är inbryggd med en stamvört, vilkens extrakthalt icke överstiger sex procent; med *lagrat dricka* förstås varje maltdryck, som ej är hänförlig till svagdricka och som ej innehåller mer än tre och sex tiondels volymprocent alkohol och är inbryggd med en stamvört, vilkens extrakthalt icke överstiger nio och fem tiondels procent; och med *öl* förstås alla maltdrycker, som innehålla alkohol, med undantag av sådana, som enligt förordningen angående tillverkning och beskattning av maltdrycker äro att hänföra till svagdricka eller lagrat dricka.

Under mellanklassen, de lättare maltdryckerna, falla sådana maltdrycker, vilka förekomma i handeln under benämningen pilsnerdricka, lagerdricka, lättöl och dylikt. Dessa lättare maltdrycker benämnas av finansministern med ett gemensamt namn lagrade drickor. Emot denna benämning torde med skäl kunna anmärkas, att densamma kan giva anledning till förväxlingar. En mycket stor del av det buteljerade svagdricka, som nu föres i handeln, kallas nämligen å etiketten »lagrat svagdricka», vilken benämning i dagligt tal förkortas till »lagrat dricka». Det synes därför vara mera ändamålsenligt att såsom benämning för de mellanstarka eller s. k. lättare maltdryckerna fastställa det namn, var-

under de för närvarande i största utsträckning försäljas, nämligen »pilsnerdricka».

Då därjämte lagrat svagdricka numera stundom försäljes under benämningen pilsnersvagdricka och denna vara sedan av försäljaren utbjudes under namn av pilsnerdricka, synes det mig, för undvikande av allehanda förväxlingar, lämpligast, att i förordningen intagas bestämmelser därom, att såsom benämning å varuslagen svagdricka och pilsnerdricka endast dessa namn må ifrågakomma. Därest varans beskaffenhet därtill föranleder, torde dock för svagdricka även benämningen lagrat svagdricka böra tillåtas.

På grund av vad sålunda blivit anført, hemställer jag,

att riksdagen för sin del ville besluta att §§ 3, 23 och 31 i förordningen den 7 augusti 1907 angående tillverkning och beskattning av maltdrycker skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 3.

»1. I denna förordning förstås med

svagdricka varje maltdryck, som ej innehåller mer än två och en fjärdedels volymprocent alkohol och är inbryggd med en stamvört, vilkens extrakthalt icke överstiger sex procent;

pilsnerdricka varje maltdryck, som ej är hänförlig till svagdricka och som ej innehåller mer än tre och sex tiondels volymprocent alkohol och är inbryggd med en stamvört, vilkens extrakthalt icke överstiger tio procent:

skattefritt bryggeri varje — — — — — bryggeriets skötsel.
2. Tillverkningsår — — — — — 30 september.

§ 23.

Från skattepliktigt bryggeri må pilsnerdricka, därest det ej av köpare avhämtas å öppna kärl, endast utlämnas på kärl, som äro stämplade med såväl bryggeriets namn som ordet 'pilsnerdricka'. I stället för — — — — — varumärke.

Beträffande buteljer — — — — — korken eller proppen.

När kärl, som innehåller pilsnerdricka, är försett med etikett må å etiketten inga andra ord förekomma än dels såsom benämning å

varan ordet 'pilsnerdricka' dels bryggeriets namn eller ovan omnämnda godkända förkortning av detsamma eller bryggeriets varumärke med tillägg av tillverkningsorten.

På sådana stämplade kärl må inga andra maltdrycker utlämnas.

Vad i denna paragraf stadgas skall äga motsvarande tillämpning ifråga om svagdricka; dock att denna vara, om dess beskaffenhet därtill giver anledning, må å kärl och etikett benämnas 'lagrat svagdricka'.

§ 31.

Från skattefritt bryggeri — — — — å korken eller proppen.

När kärl, som innehåller svagdricka, är försett med etikett, må å etiketten inga andra ord förekomma än dels såsom benämning å varan ordet 'svagdricka', eller, då varans beskaffenhet därtill ger anledning, orden 'lagrat svagdricka' dels bryggeriets namn eller ovan omnämnda godkända förkortning av detsamma eller bryggeriets varumärke med tillägg av tillverkningsorten».

samt att därav betingade förändringar måtte vidtagas i de till Kungl. Maj:ts proposition nr 242 bifogade förslag till förordningar angående försäljning av alkoholhaltiga drycker m. fl.

Stockholm den 5 augusti 1914.

Herman Fleming.